

som han dog ikke har troet at kunne modtage, og dette gjør mig ondt, idet jeg tror, at man ret vel kunde have hjulpet sig i nogen Tid med denne Bevilling og være kommen ret godt ud af det derved. I saa Henseende kan man iøvrigt ikke anstille de samme Betragtninger som med Hensyn til Toldvæsenet; i alt Fald vilde det være høist beklageligt, om det skulde kunne siges eller tænkes, at vi skulde gaa tilbage i den Henseende; vi kunne ikke gaa ud fra, at der skal ske Indskrænkninger med Hensyn til Postvæsenet, men jeg tror tværtimod, at det stadig vil tillage. Det staar for mig som Noget, der ikke ligger meget fjernt, at, hvad man end gjør ved Postgaarden, bliver den Plads, hvorpaa den nu ligger, altfor indskrænket, og i ethvert Fald vil den ikke kunne udvides uden ved Expropriation af de Eendomme, der støde op til den, navnlig af den, som ligger paa Hjørnet af Store Kjøbmagergade og Lovstræde. Postgaarden vil ikke ret længe kunne svare til Tidens Fordringer, selv om man skrider til den store Udgift, som her af Finantsministeren er forlangt; thi det er ikke alene Postvæsenets Expedition i det Hele og dets Behov, der efter min Formening vil stige i de nærmeste Aar, men Publikums Fordringer ville ogsaa stige. Den stigende Velferdsstand, den meget glædelige Udvikling baade i aandelig og i materiel Henseende vil have til Resultat, at ogsaa Folks Fordringer til Livet stige, og at man ikke mere kan hjælpe sig med den Plads, man tidligere har haft. Saaledes vil det vist ogsaa gaa med Postgaarden; der vil ikke hengaa mange Aar, før man vil sige: Vi have regnet feil; vi skulde have bygget den paa et andet Sted, thi vi komme alligevel til at bevilge store Summer til den paa den Plads, hvorpaa den nu staar; Postgaarden vil dog være ufyldstgjørende om ikke lang Tid. At man, som før anført, kunde have hjulpet sig med en mindre Sum ved at tage Behoelsseligheden i første Etage i Brug, f. Ex til Aviskontorer, indtil man kommer til det Resultat at indrette sig ved Sernbangaarden, kunde jeg have ønsket, men Ministeren har ikke villet gaa ind derpaa. — Under Nr. 19 i Betænkningen er der en

feil, idet der nemlig staar: „Toldkontorerne“, medens det skal være „Postkontorerne“.

Formanden: Der er allerede gjort opmærksom herpaa af den ærede Ordfører.

S. M. Petersen: Det er altsaa allerede rettet. Jeg tror ikke, at min Sukommelse svigter mig, naar jeg siger, at den høitærede Minister, da vi ifjor i det Udvalg, der var nedsat angaaende Postloven, henvendte nogle Ord til ham om Dusseligheden af en lettere Afgang til Postkontorerne til enhver Tid og om den store Gene, det havde for den længere fraliggende Del af Befolkningen at skulle vente i flere Timer for at komme derind, svarede, at dette var Noget, der skulde blive taget under alvorlig Overveelse; men efter hvad der fra flere Sider er fremkommet i Udvalget, har jeg dog Grund til at tro, at der endnu er Noget i saa Henseende tilbage at ønske. Det er dog ikke alene dette, at Postkontorerne ere luffede paa en Tid, da det er til Gene, men det er ogsaa selve den Maaade, hvorpaa Expeditionen finder Sted. Vil jeg f. Ex. af med et Pengebrev, og jeg er kommen ind med det til Byen flere Mile fra, kan jeg maasse, skjøndt Kontoret er aabent, faae det Svar: Pengebreve expederes ikke nu, men først Kl. 4, og er jeg kommen Kl. 1, maa jeg altsaa vente i 3 Timer. Hvad der bør gjøres i den Retning, veed Ministeren jo bedre end jeg, men jeg skal dog tillade mig at henstille, at der bliver gjort, hvad der kan gjøres, for at imødekomme Folk i den her omhandlede Retning. — Efter hvad jeg har udtalt, ligger det i Sagens Natur, at jeg ikke kan stemme for Forslaget under Nr. 1 til § 2; men derimod tror jeg at burde anbefale Forslaget under Nr. 2 angaaende en Nedsættelse af 400 Rd. Ligeledes maa jeg anbefale Forslaget under Nr. 8 om den nye Toldbodbygning, hvilket Forslag vil have en Nedsættelse af 50,000 Rd. til Følge, og fremdeles skal jeg anbefale Forslaget om Postgaarden. Jeg tror ikke, der er Videre at omtale ved dette Ufsnit.

N. Hansen: Det Forslag, der er stil-